

Anebo snad ráno

Aleš Brichta

1. Předminulou noc anebo snad ráno já nevnímal čas,
nikdo na pomoc a že je dohráno řek mi tvůj naslédlej hlas.
Já věděl jen to, co hlavou mi lítá, žízeň a nahořklej dech,
odporně hluboko jseš v paměti vrytá a tvý doteky měkký jak m
ech.

R: Musím ti říct, tak dál už to nejde,
hmmm toho se nemusim bát,
jen s tebou žít, tak z toho sejde,
nechci jen usnout a na věky spát.

2. Jeden malej krok, jak dítě jsis hrála, nemůžu zapomenout,
já choval se jak cvok a ty jsi si přála poslední boty mi zou
t.

R: Musím ti říct...

*: Myslíš že padnu jak kámen,
říkám ti naopak,
vod zejtrka vim, že je s náma ámen,
stejně poletim nebem jak pták.

mezihra

R: Musím ti říct... (2x)

mezihra

R: Musím ti říct... (2x)